

עין משפט
נר מצוה

י"ב א מיי פ"ח מהל' מעשי'ק הלכה י':

— • ‏

מוסף רש"י

שהיה פסולין בקדש. משנאלעורה נספלו (עשר כז): שנלחם שאלו לעורה אירע פסולין (נדח אה) שהרי לן כשר באימורין. שמינה שני ימים (עשר יא) ירצא. אמורי תולת ועלה חוץ לקלעים שאע"פ שהוא פסול אם עלה לא ירד: שהירוצא כשר בבמה. שלם היו שם קלעים (תוחות ז ובעי"ו שם חח): דחוו לעבודת צבור. איברי עלה ממזין שמינה אם עלה לא ירד: הוראלי ומוציא לפיגולו. הוליל וחטטה הולאת דמיון עליו משום פיגול כמו שקרבו ממזרי צבקה, לפיכך אימורי פיגול שגלו לא ירדו: שקרבלי פסולין וזרקו. את דמו. מפני מה אם עלה לא ירד: האימורין לא ירדו: בהנך פסולי. ממשקים: דחוו לעבודת צבור. גזון כהן טמא: וכי דנין דבר שלא בהכשרו כו'. דקא יליפת דאימורין שלם צבכסרי מנלן מנכר דהכשרו כהן וו היא מלכות, וכו' הוי יליף יוצא ממקדש מיוצא צבכה. שגלו יוצא הול, שאין סם קלעים אלא על מני שהיה: אזאת תורת העולה כו'. תורה אחת לכל העולין אם עלו לא ירדו, דכתיבי על מוקדה כל הילית, וכל ראות הולל משום דממעט מלאת היא העולה תלפת פסולי מימי (לחקן ראות דלא תמא מלא שגא הני מחיי וקריק אסמכתא אקרבא קהל) (עשר יא): או: כדלמך נמס' מדה פ' יוצא דופן תורה אחת לכל העולים שאם עלו לא ירדו. והא דנקט צבחה (אסמכתא) בעלמא היא אכל עיקר טעמא מהתא יליף:

שיטה מקובצת

דחוו לעבודת צבור. עי' תוס' מנחות דף ו ע"ב ד"ה (וכיון: תורה"ה הנהי יוצא ב' ופחא' מקמא גמי ליחבשה' עיין תוס' מנחות ד' ו (פ"ב ד"ה שהיה): בא"ד וביחור קשה לרבי יוחנן יצא דמה ליחבשה ב'. י"ב, וי"ל דהיט עטמה דר' יהודה דכיון דפסולין ממתמ חוץ, חשיב ליה אין פסולין בקדש, למעוטי דמיו לאין פסולין בקדש, אפי"ג דאי לכא מיטשא לא הוה חשיב ליה אין פסולין בקדש כרובע וינדע כיון שברר תוקדש

צבחיטה (ד"הא דל' ב"ש)

פרד:

יוסף ה' לא ירדו וקאמר אליבא דרבי יהודה כ"ע לא פליגי דירדו כי פליגי אליבא דר"ש רב יוסף כר"ש ורבה אמר לן ע"כ לא קאמר ר"ש אלא בניתינן למטה שנתנן למעלה כו' ולעולם צנשחטין צנפון וקבל דמן צנפון ומדנקט למטה שנתנן למעלה משמע דפליגי צה דה"ל לננקט נשחטה צלילה ונשפך דמה ויאל דמה וי"ל דהכי פ"י רב יוסף כר"ש דמשמע ליה ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שמלקה ומינה דמה למטה דהוי כעין שינוי מקום דשחיטת קדשי קדשים וקבלת דמן מצפון לדרוס ורבה אמר ע"כ לא קאמר ר"ש אלא צבכסר הניתנין למטה שנתנן למעלה ולעולם צנשחטה ה' צנפון אכל צעולת העוף שעשאה למטה ובקדשי קדשים ששחטן לדרוס מודה ר"ש לרבי יהודה שירדו והא דקאמר לעיל צפרק שני (דף כז:) קתני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה אע"ג דלרב יוסף יש צמשמע ניתנין למעלה שנתנן למטה אפילו עולת העוף שעשאה למטה דפליג ר' יהודה כיון

דמודה דדמי צבכסר שיך שפיר לומר דלא פליג ר' יהודה אלא ירדו דניתנין ה' למעלה שנתנן למטה כמו בקבלו פסולין וזרקו את דמן דקאמר בסמוך דלא פליג רבי יהודה אע"ג דלא מודה לר"ש אלא צהנך דחוו לעבודת צבור ור"ש אפילו צהנך דלא חוו לעבודת צבור קאמר דלא ירדו דלא גרע משנשפך הדם ונאכד לגמרי דלא ירדו לר"ש ומיהו צריך עיון כי שמה צנשכפך הדם ונאכד קודם קבלה לא יאמר ר"ש לא ירדו צצביל שחיטה לצדה אלא צנשכפך מן הכלי ונאכד אחר קבלה ופסולין דלא חוו לעבודת צבור דלא אשכחן להו הכשר צסום מקום אם קבלו נמי את דם הדם לא יאמר ר"ש אם עלו לא ירדו דמשום שחיטה לצדה ה' שחיטה כשרה לא יחשבנו פסולו צקדש דממשע דריש מעילה (דף צ ב: ג:) שאפילו שחט צנפון וקבל לדרוס לא היה חושבן ה' רבה פסולו צקדש דקדומיצי ליה רב יוסף ממתני' דחטאת העוף (לעיל דף סו: ה') וכולן אינן מטמאין בגדים אצית הצליעה בעולת העוף שעשה למטה ולעיל מוקמינן לה בגמי' צמיוצי ולא צמליקה ומייתי מינה ראייה לדרוס וגבי ה' קדשי קדשים דחשיצי פסולו צקדש אי"כ אע"פ שנעשית המליקה בהכשר שהיה במקום שחיטה לא היה חושבו ה' פסולו צקדש לצדה עד לאומציה רב יוסף אלאמא צשחיטה לצדה בהכשר לא חשיב לצדה פסולו צקדש ומיהו יש לדמות פסול מיצי לפסול שחיטה יותר מקבלה ה' כיון צצמיוצי הוא ממנה ומוציא הדם מן הגוף כמו שעושה צשחיטה: **ומוציא אני את אלו שאלו היה פסולין בקדש**. צריש פרק יוצא דופן (מדה דף מה.) משמע דלא אינטריך האי קראי לנפסלו כשהן חולין אלא לנפסלו לאחר שהוקדשו והשאת רובע ונרצע דיאסרו ה' ניחא אכל מוקפה ונעצד קשה דאין אדם אוסר דבר שאין שלו וי"ל דאיירי צקדשים קלים ואליצא דר' יוסי הגלילי דלמר ממון צעלים הוא וכן מפרש צפרק צתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' אי לאחר שהוקדשו נתן לזונה ובקדשים קלים כרבי יוסי הגלילי הא לא הוי אמתן כדדרשנין צשליה כל האסורין (תמורה דף ז:.) לכל נדר פרט לנדר וי"ל צבהמת קדשים מעוברת ונתן לה העובר וקסבר וולדות קדשים בהוייתן הן קדושים לאחר שאילו לאויר העולם ומ"מ הוי כלאחר שהוקדש כיון דקדיש אגב אימיה וכן צפ' צתרא (לחקן דף קה.) קרי ליה רבוי לפתח אהל מועד אע"ג דהוי חולין עד שעת יציאתו וכלאים ויוצא דופן צולדות קדשים והתם צפ' יוצא דופן (מדה דף מה.) פ"י צקוטטרס דל"ג בהוייתן הן קדושים ה' ולפי מה שפירשתי ניחא וע"כ הא שמעין לר"ש צסוק דם שחיטה (כרימות דף כג:) דקסבר בהוייתן הן קדושים מה ה' אמר דאם עלו ירדו וגם משום הך דאתנן ומחיר דשמעתין דלא משכחת לה אלא צולדות קדשים ובהוייתן הן קדושים אכל קשה כלאים ויוצא דופן היכי משכחת לה דקדושים הוולדות דכיון דלא חוו להקרבה וגם קסבר בהוייתן קדושים לא חל על וולדות קדושה כלל דמתנן פרק כינז מערימין (תמורה דף כד:) רשב"ג אומר ילדה טומטוס ואנדרוגינוס אין קדושה [ולנה] עליה וקסבר ה' בהוייתן הן קדושים ולא חלה אפילו קדושת דמים וי"ל דמקדישן צבטון קדושת צתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' ממתני' דסוק תמורה (דף לג: ג:) אלו ה' הנקצדין קדשים שהפילו וצלאו הכי קשה מצשר צחצל דמני צדהיייו דמשמע דלא פליג עלייהו ר"ש אלא על חולין שנשחטו צעורה ואילו קדשים שהפילו אין קדושה חלה עליהן כיון דסבר בהוייתן קדושים כמו טומטוס ואנדרוגינוס וגם צשר ה' צחצל אמר ר"ש דמותר צהגה צפ"ק צצכורות (דף י:) אי"כ אמאי הוו צקצורה וי"ל דפליג עלייהו ר"ש ולא ליהוו צקצורה אי"נ צקדשים שהפילו מודה דקצורה דקדושין ה' משום דאי הוו צר קיימא הוו חוו להקרבה להכי לא דמו לטומטוס ואנדרוגינוס והכי צריך לפרש שיליה צהמה המקשה (חולין דף עו.) גבי הפילה שלא צמוקקדישים תקצר ומפרש טעמא משום דרובא צר הקדש הוא וקשיא לר"ת אי סבר וולדות קדשים ממעי אמנן קדושין אפילו כולן קדושין ואי סבר בהוייתן קדושין אין חלה קדושה על שום דבר דלא חוי להקרבה כדלמר רשב"ג גבי טומטוס ואנדרוגינוס אלא י"ל דנפליס עדיפי כיון דאי הוו צר קיימא הוו חוו להקרבה וכל עלייהו קדושה והיינו [דלמרן] התם רובא צר מקדש * לאפוקי טומטוס ואנדרוגינוס י: הגה"ה **יוצא שהרי יוצא כשר בבמה**. יוצא דלארי עולה ואימורין קאמר אכל יוצא דדם ה' פסלי ר' יהודה וא"ת טעמא נמי לימכחן יוצא דדם וי"ל דהכשר דם חמור ולא ילפינן צממה אם לא נמצא לו הכשר צפנים ועוד י"ל צצבמה הוי צהכשרו ואע"ג דצאימורין ילפינן שלא צהכשרו מצהכשרו ע"י ריבוי תורת מיהו צדם המתיר לא ילפינן כדפירשנו לעיל צפ' אחיהו מקומן (דף גה. ד"ה מפני) דדייק דבר הלמד צבנין אצ חוזר ומלמד צבנין אצ מדילפינן לן דמה מלן דאימורין ולן דאימורין מלן דצשר ואמאי יליף דם שנפסל צשקיעת החמה ה' מאימורין דכשרין דלא מיפסלי אלא צעמוד השחר וכ"ת משום דלן צדם אחר עמוד השחר לא מצי גמר מאימורין מה צכך הא לא מצינו פסול עמוד השחר צדם כלל ועוד כיון שלמדנו דלחר שנפסל לא ירד אין חילוק צין שקיעת החמה לעמוד השחר דאי לא חימא הכי לן צדם שמי לינות ה' מנין הא אין כיוצא צו ה' צצשר אלא דואי לא גמרינן ה' דם מהכשרו ולהכי חשיב ליה צנין אצ מצנין אצ דלא מצי למילף אלא מלן דעמוד השחר דאימורין ולהכי נמי לא כייל להו דילמא לן צדם וצאימורין כשר שהרי לן כשר צצשר ולכן נמי אנטריך למימר חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו דלא מצי למימר הואיל וכשר צצמה וכן קבלו פסולין לא מכשר אלא צהנך דחוו לעבודת צבור אכל זר לא אף על גא דכשר צצמה ומיהו אשכחן דילפינן ה' מהכשרו צדם מדם כגון ניתנין למעלה ולמטה לפי שכל אחד כשר צצצירו וגם לא הוצרך כאן לפרש הטעם לפי שהוא פשוט ושלם ה' לשמו דפסח וחטאת שכשר צשאר קרצנות ומיהו קשה דלעיל צפרק חטאת העוף (דף סח: ג) גבי זר וסכין מטמאין צצית הצליעה פריך דנילף זר צצמה דמניא מנין יוצא כו' ומאי קושיא הא האי תנא גופיה לא יליף כדפי' דמוקי צצחו לעבודת צבור ולא גמרי ה' נמי דם מצמה ועוד הא דמכשר התם מליקת שמאל משום דאשכחן ליה הכשירא ציוה"כ הא לא ילפינן מצהכשרו וכן לינה ה' מאצרים ופדרים הא רבי יהודה פסיל ליה הכא וי"ל דלעיל פירשתי דההיא סוגיא כר"ש וכולה מתני' דהתם דמפלגא לענין ה' צלעיה ה' לענין צין פסולו צקדש כר"ש דהכא דצריש מעילה מדמי ה' צית הצליעה ואם עלה לא ירד להדדי ור"ה קינף מצמה לר"ש כי היכי דגמר צצרייתא פסול דאימורים ה' לרבי יהודה ומיהו לא לגמרי אחיא כר"ש מדפסלה מליקת שמאל ור"ש מכשר לה לפי גירסת ר"ת דלעיל צפרק שני (דף כד:) ג דגריס והא תנן מלך צצמאל כו' * אי"נ י"ל דלרבי יהודה לא יעמיד המיעוטין צעוף מיהו לעיל (דף פג:) פסלינן צעוף טפי מצמהה גבי פלוגמא דרבי יוסי הגלילי ור"ע דמה צצשים ראויס כו' ומיהו קשה לרבי יהודה יאל דמה לימכשר דנילף מיוצא דאימורים ואימורים מצמה כמו לן דדם מאימורים ולן דאימורים מצשר אי"נ יאל דאימורים מצשר שלמים דכשרים חוץ לקלעים וממילא שמעת חוץ לירושלים דאין חילוק צין חד פסולא לתרי פסולי כדפירשנו והא דנקט הכא ה' קרא מצמה ניחא לאשכוחי הכשירא ציוצא דאימורין גופייהו אכל גבי לן דגמר מנכר לא הוה מצי לאשכוחי צאימורין לן צצמה ה' דכשר דהא תנן צפ' צתרא (לחקן דף קיג.) הומן הנוטר והטמא שוין צוה וצוה:

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

ור' יהודה מייית לה. לשאר פסולין מהכא: לן צדם כשר. שאם עלה לא ירד: שהרי לן כשר צאימורין. שאם עלו לא ירדו: שהרי לן כשר צצשר. כגון צשר שלמים הנאכלין לשני ימים: יוצא כו'. וציוצא דאימורי ה' עולה ואימורי קדשים אכל יוצא דדם ה' פוסל רבי יהודה דנפקי לה תלתא פסולי מתלתא מייעוטי ומסתצרה למעוטי יוצא דדם ה' מדנשחט חוץ לזמנו דאשכחן ליה ריבוי אפילו צפנים שמרנא לפיגולו ליענש כרת: דחוו לעצודת ציצור. כגון טמא: דבר שלא צהכשירו. כגון לן צאימורין: מדבר צצהכשירו. לן צצשר ויוצא דמקדש מיווצא צצמה שאין שם מחיה: סמך ליה. ה' לאסמכתא למילמיה: השוחט צהמה צלילה **צפנים וטעלה**. אותה צחוץ חייב משום מעלה צחוץ ואפילו לר' יהודה דלמר אם שחטה צפנים מרד ולא מיציעיא הך דאם עלו לא ירדו דחייב על העלאתן צחוץ כדלמרינן צפ' השוחט (לחקן דף קיא:) דהא מתקצבין צפנים אלא אפילו הך ה' לר' יהודה חייב: לא

דמודה דדמי צבכסר שיך שפיר לומר דלא פליג ר' יהודה אלא ירדו דניתנין ה' למעלה שנתנן למטה כמו בקבלו פסולין וזרקו את דמן דקאמר בסמוך דלא פליג רבי יהודה אע"ג דלא מודה לר"ש אלא צהנך דחוו לעבודת צבור ור"ש אפילו צהנך דלא חוו לעבודת צבור קאמר דלא ירדו דלא גרע משנשפך הדם ונאכד לגמרי דלא ירדו לר"ש ומיהו צריך עיון כי שמה צנשכפך הדם ונאכד קודם קבלה לא יאמר ר"ש לא ירדו צצביל שחיטה לצדה אלא צנשכפך מן הכלי ונאכד אחר קבלה ופסולין דלא חוו לעבודת צבור דלא אשכחן להו הכשר צסום מקום אם קבלו נמי את דם הדם לא יאמר ר"ש אם עלו לא ירדו דמשום שחיטה לצדה ה' שחיטה כשרה לא יחשבנו פסולו צקדש דממשע דריש מעילה (דף צ ב: ג:) שאפילו שחט צנפון וקבל לדרוס לא היה חושבן ה' רבה פסולו צקדש דקדומיצי ליה רב יוסף ממתני' דחטאת העוף (לעיל דף סו: ה') וכולן אינן מטמאין בגדים אצית הצליעה בעולת העוף שעשה למטה ולעיל מוקמינן לה בגמי' צמיוצי ולא צמליקה ומייתי מינה ראייה לדרוס וגבי ה' קדשי קדשים דחשיצי פסולו צקדש אי"כ אע"פ שנעשית המליקה בהכשר שהיה במקום שחיטה לא היה חושבו ה' פסולו צקדש לצדה עד לאומציה רב יוסף אלאמא צשחיטה לצדה בהכשר לא חשיב לצדה פסולו צקדש ומיהו יש לדמות פסול מיצי לפסול שחיטה יותר מקבלה ה' כיון צצמיוצי הוא ממנה ומוציא הדם מן הגוף כמו שעושה צשחיטה: **ומוציא אני את אלו שאלו היה פסולין בקדש**. צריש פרק יוצא דופן (מדה דף מה.) משמע דלא אינטריך האי קראי לנפסלו כשהן חולין אלא לנפסלו לאחר שהוקדשו והשאת רובע ונרצע דיאסרו ה' ניחא אכל מוקפה ונעצד קשה דאין אדם אוסר דבר שאין שלו וי"ל דאיירי צקדשים קלים ואליצא דר' יוסי הגלילי דלמר ממון צעלים הוא וכן מפרש צפרק צתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' אי לאחר שהוקדשו נתן לזונה ובקדשים קלים כרבי יוסי הגלילי הא לא הוי אמתן כדדרשנין צשליה כל האסורין (תמורה דף ז:.) לכל נדר פרט לנדר וי"ל צבהמת קדשים מעוברת ונתן לה העובר וקסבר וולדות קדשים בהוייתן הן קדושים לאחר שאילו לאויר העולם ומ"מ הוי כלאחר שהוקדש כיון דקדיש אגב אימיה וכן צפ' צתרא (לחקן דף קה.) קרי ליה רבוי לפתח אהל מועד אע"ג דהוי חולין עד שעת יציאתו וכלאים ויוצא דופן צולדות קדשים והתם צפ' יוצא דופן (מדה דף מה.) פ"י צקוטטרס דל"ג בהוייתן הן קדושים ה' ולפי מה שפירשתי ניחא וע"כ הא שמעין לר"ש צסוק דם שחיטה (כרימות דף כג:) דקסבר בהוייתן הן קדושים מה ה' אמר דאם עלו ירדו וגם משום הך דאתנן ומחיר דשמעתין דלא משכחת לה אלא צולדות קדשים ובהוייתן הן קדושים אכל קשה כלאים ויוצא דופן היכי משכחת לה דקדושים הוולדות דכיון דלא חוו להקרבה וגם קסבר בהוייתן קדושים לא חל על וולדות קדושה כלל דמתנן פרק כינז מערימין (תמורה דף כד:) רשב"ג אומר ילדה טומטוס ואנדרוגינוס אין קדושה [ולנה] עליה וקסבר ה' בהוייתן הן קדושים ולא חלה אפילו קדושת דמים וי"ל דמקדישן צבטון קדושת צתרא (לחקן דף קה.) וקשה על ר"ש דסבר דהוייתן ה' ממתני' דסוק תמורה (דף לג: ג:) אלו ה' הנקצדין קדשים שהפילו וצלאו הכי קשה מצשר צחצל דמני צדהיייו דמשמע דלא פליג עלייהו ר"ש אלא על חולין שנשחטו צעורה ואילו קדשים שהפילו אין קדושה חלה עליהן כיון דסבר בהוייתן קדושים כמו טומטוס ואנדרוגינוס וגם צשר ה' צחצל אמר ר"ש דמותר צהגה צפ"ק צצכורות (דף י:) אי"כ אמאי הוו צקצורה וי"ל דפליג עלייהו ר"ש ולא ליהוו צקצורה אי"נ צקדשים שהפילו מודה דקצורה דקדושין ה' משום דאי הוו צר קיימא הוו חוו להקרבה להכי לא דמו לטומטוס ואנדרוגינוס והכי צריך לפרש שיליה צהמה המקשה (חולין דף עו.) גבי הפילה שלא צמוקקדישים תקצר ומפרש טעמא משום דרובא צר הקדש הוא וקשיא לר"ת אי סבר וולדות קדשים ממעי אמנן קדושין אפילו כולן קדושין ואי סבר בהוייתן קדושין אין חלה קדושה על שום דבר דלא חוי להקרבה כדלמר רשב"ג גבי טומטוס ואנדרוגינוס אלא י"ל דנפליס עדיפי כיון דאי הוו צר קיימא הוו חוו להקרבה וכל עלייהו קדושה והיינו [דלמרן] התם רובא צר מקדש * לאפוקי טומטוס ואנדרוגינוס י: הגה"ה **יוצא שהרי יוצא כשר בבמה**. יוצא דלארי עולה ואימורין קאמר אכל יוצא דדם ה' פסלי ר' יהודה וא"ת טעמא נמי לימכחן יוצא דדם וי"ל דהכשר דם חמור ולא ילפינן צממה אם לא נמצא לו הכשר צפנים ועוד י"ל צצבמה הוי צהכשרו ואע"ג דצאימורין ילפינן שלא

צהכשרו מצהכשרו ע"י ריבוי תורת מיהו צדם המתיר לא ילפינן כדפירשנו לעיל צפ' אחיהו מקומן (דף גה. ד"ה מפני) דדייק דבר הלמד צבנין אצ חוזר ומלמד צבנין אצ מדילפינן לן דמה מלן דאימורין ולן דאימורין מלן דצשר ואמאי יליף דם שנפסל צשקיעת החמה ה' מאימורין דכשרין דלא מיפסלי אלא צעמוד השחר וכ"ת משום דלן צדם אחר עמוד השחר לא מצי גמר מאימורין מה צכך הא לא מצינו פסול עמוד השחר צדם כלל ועוד כיון שלמדנו דלחר שנפסל לא ירד אין חילוק צין שקיעת החמה לעמוד השחר דאי לא חימא הכי לן צדם שמי לינות ה' מנין הא אין כיוצא צו ה' צצשר אלא דואי לא גמרינן ה' דם מהכשרו ולהכי חשיב ליה צנין אצ מצנין אצ דלא מצי למילף אלא מלן דעמוד השחר דאימורין ולהכי נמי לא כייל להו דילמא לן צדם וצאימורין כשר שהרי לן כשר צצשר ולכן נמי אנטריך למימר חוץ למקומו הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו דלא מצי למימר הואיל וכשר צצמה וכן קבלו פסולין לא מכשר אלא צהנך דחוו לעבודת צבור אכל זר לא אף על גא דכשר צצמה ומיהו אשכחן דילפינן ה' מהכשרו צדם מדם כגון ניתנין למעלה ולמטה לפי שכל אחד כשר צצצירו וגם לא הוצרך כאן לפרש הטעם לפי שהוא פשוט ושלם ה' לשמו דפסח וחטאת שכשר צשאר קרצנות ומיהו קשה דלעיל צפרק חטאת העוף (דף סח: ג) גבי זר וסכין מטמאין צצית הצליעה פריך דנילף זר צצמה דמניא מנין יוצא כו' ומאי קושיא הא האי תנא גופיה לא יליף כדפי' דמוקי צצחו לעבודת צבור ולא גמרי ה' נמי דם מצמה ועוד הא דמכשר התם מליקת שמאל משום דאשכחן ליה הכשירא ציוה"כ הא לא ילפינן מצהכשרו וכן לינה ה' מאצרים ופדרים הא רבי יהודה פסיל ליה הכא וי"ל דלעיל פירשתי דההיא סוגיא כר"ש וכולה מתני' דהתם דמפלגא לענין ה' צלעיה ה' לענין צין פסולו צקדש כר"ש דהכא דצריש מעילה מדמי ה' צית הצליעה ואם עלה לא ירד להדדי ור"ה קינף מצמה לר"ש כי היכי דגמר צצרייתא פסול דאימורים ה' לרבי יהודה ומיהו לא לגמרי אחיא כר"ש מדפסלה מליקת שמאל ור"ש מכשר לה לפי גירסת ר"ת דלעיל צפרק שני (דף כד:) ג דגריס והא תנן מלך צצמאל כו' * אי"נ י"ל דלרבי יהודה לא יעמיד המיעוטין צעוף מיהו לעיל (דף פג:) פסלינן צעוף טפי מצמהה גבי פלוגמא דרבי יוסי הגלילי ור"ע דמה כצשים ראויס כו' ומיהו קשה לרבי יהודה יאל דמה לימכשר דנילף מיוצא דאימורים ואימורים מצמה כמו לן דדם מאימורים ולן דאימורים מצשר אי"נ יאל דאימורים מצשר שלמים דכשרים חוץ לקלעים וממילא שמעת חוץ לירושלים דאין חילוק צין חד פסולא לתרי פסולי כדפירשנו והא דנקט הכא ה' קרא מצמה ניחא לאשכוחי הכשירא ציוצא דאימורין גופייהו אכל גבי לן דגמר מנכר לא הוה מצי לאשכוחי צאימורין לן צצמה ה' דכשר דהא תנן צפ' צתרא (לחקן דף קיג.) הומן הנוטר והטמא שוין צוה וצוה:

מסורת הש"ס

א (לעיל לה.) **ב** (לעיל לה.) **ג** (לעיל לה.) **ד** (לעיל לה.) **ה** (לעיל לה.) **ו** (לעיל לה.) **ז** (לעיל לה.) **ח** (לעיל לה.) **ט** (לעיל לה.) **י** (לעיל לה.) **יא** (לעיל לה.) **יב** (לעיל לה.) **יג** (לעיל לה.) **יד** (לעיל לה.) **טו** (לעיל לה.) **טז** (לעיל לה.) **יז** (לעיל לה.) **יח** (לעיל לה.) **יט** (לעיל לה.) **כ** (לעיל לה.) **כא** (לעיל לה.) **כב** (לעיל לה.) **כג** (לעיל לה.) **כד** (לעיל לה.) **כה** (לעיל לה.) **כו** (לעיל לה.) **כז** (לעיל לה.) **כח** (לעיל לה.) **כט** (לעיל לה.) **ל** (לעיל לה.) **לא** (לעיל לה.) **לב** (לעיל לה.) **לג** (לעיל לה.) **לד** (לעיל לה.) **לה** (לעיל לה.) **לו** (לעיל לה.) **לז** (לעיל לה.) **לח** (לעיל לה.) **לט** (לעיל לה.) **מ** (לעיל לה.) **מא** (לעיל לה.) **מב** (לעיל לה.) **מג** (לעיל לה.) **מד** (לעיל לה.) **מה** (לעיל לה.) **מז** (לעיל לה.) **מח** (לעיל לה.) **מט** (לעיל לה.) **מכ** (לעיל לה.) **מכא** (לעיל לה.) **מכב** (לעיל לה.) **מכג** (לעיל לה.) **מכד** (לעיל לה.) **מכה** (לעיל לה.) **מכו** (לעיל לה.) **מכז** (לעיל לה.) **מכח** (לעיל לה.) **מכט** (לעיל לה.) **מלא** (לעיל לה.) **מלאא** (לעיל לה.) **מלאב** (לעיל לה.) **מלאג** (לעיל לה.) **מלאד** (לעיל לה.) **מלאה** (לעיל לה.) **מלאז** (לעיל לה.) **מלאח** (לעיל לה.) **מלאט** (לעיל לה.) **מלאכ** (לעיל לה.) **מלאכא** (לעיל לה.) **מלאכב** (לעיל לה.) **מלאכג** (לעיל לה.) **מלאכד** (לעיל לה.) **מלאכה** (לעיל לה.) **מלאכו** (לעיל לה.) **מלאכז** (לעיל לה.) **מלאכח** (לעיל לה.) **מלאכט** (לעיל לה.) **מלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכו** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאכט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאה** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאז** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאח** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאט** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכ** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכא** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכב** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכג** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכד** (לעיל לה.) **מלאלאלאלאלאלאלאלאכה**